

advokata zbog nadležnosti javnih beležnika, koji do kraja godine nije obustavljen jer nije postignut dogovor sa Ministarstvom pravde, odnosno nisu prihvaćeni zahtevi advokata. To praktično znači da je sudski sistem bio paralisan pola godine.

Iako je bilo najava da bi ove godine moglo da se počne sa radom na promeni Ustava usvojenog 2006. godine, do toga nije došlo. Odredbe koje se u stručnoj javnosti karakterišu kao problematične odnose se na rešenja koja se tiču odnosa unutrašnjeg i međunarodnog prava, na pojedine odredbe o ljudskim pravima koje se ocenjuju kao konfuzne ili protivrečne, na rešenja koja se tiču položaja i uloge sudske vlasti i njene nezavisnosti kao i položaj nezavisnih tela. Sve primedbe na račun postojećeg ustavnog uređenja i problemi koje takvo stanje proizvodi ostali su i u 2014. godini. Međutim, promena Ustava zahteva široku saglasnost političkih subjekata pošto o promeni ustava odlučuje Narodna skupština kvalifikovanom dvo-trećinskom većinom. Kao i prethodnih godina, predstavnici skoro svih političkih stranaka izjasnili su se za promenu Ustava, ali je izmena Ustava odložena za neku narednu godinu.

Pravo na život.

1. Ustav Srbije propisuje da je ljudski život neprikosnoven i da u Srbiji nema smrtne kazne, kao i da ovo pravo ne može biti derogirano. U Srbiji je posebnim zakonima regulisano u kojim situacijama i koji državni službenici mogu upotrebiti smrtonosno oružje i oni su u skladu sa standardima Evropske konvencije.

2. Krivični zakonik sadrži glavu sa krivičnim delima protiv života i tela kojima inkriminiše različite oblike nasilnog prouzrokovanja smrti i nabraja mnoga druga krivična dela kojima se inkriminiše ugrožavanje zdravlja i života ljudi. Mere za zaštitu osoba čiji životi mogu biti ugroženi sadrži i Zakonik o krivičnom postupku, koji takođe predviđa da, kada je osoba preminula dok je bila lišena slobode, javni tužilac ili sud moraju odrediti da lekar specijalista za sudsku medicinu izvrši pregled i obdukciju tela. Važeće krivično zakonodavstvo ne predstavlja smetnju za vođenje delotvorne istrage u vezi sa krivičnim delima kojima se ugrožava ljudski život, ali se u praksi često javljaju ozbiljni problemi sa sprovođenjem istraga u vezi sa događajima u kojima je došlo do oduzimanja ili ozbiljnog ugrožavanja ljudskih života.

3. Tokom 2014. godine ostaje kao naročito izražen problem zaštite žena od porodičnog nasilja. U periodu od 1. januara do 30. juna 2014. godine u Srbiji su, u porodično-partnerskom kontekstu, ubijene 24 žene. Ne treba takođe izgubiti iz vida ni činjenicu da brojni zločini izvršeni tokom oružanih sukoba u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i na Kosovu nisu procesuirani i istraženi a da izvršioci tih zločina nisu odgovarali, iako je država nadležna da ih krivično goni. Sličan je slučaj i sa ubistvima za koje se u javnosti sumnja da su umešani državni organi, naročito onih izvršenih u periodu do 2000. godine, čiji izvršioci nisu nikada otkriveni.

Zabrana zlostavljanja.

1. Prema Ustavu Republike Srbije ljudsko dostojanstvo i život su neprikosnoveni, fizički i psihički integritet nepovrediv i niko ne može biti izložen mučenju, nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju, niti podvrgnut medicinskim ili naučnim ogledima bez svog slobodno datog pristanka. Krivični zakonik Srbije zlostavljanje inkriminiše krivičnim delima iznuđivanje iskaza i zlostavljanje i mučenje. U navedenim inkriminacijama postoje sporna rešenja koja mogu dovesti do zabune u